

KAREL LOGIST 1962-ben, Spa-ban született, Liège-ben él, először tanárként, majd könyvtárosként dolgozik. Első kötete, *Le Séismographe* (A szeizmográf, Les Éperonniers, 1988), nagy feltűnést keltett, rövid időn belül öt különböző rangos belga és külföldi irodalmi kitüntetéssel, többek között Maurice Carême-díjjal jutalmazták. Azóta két kötete jelent meg: *Ciseaux carrés* (Négyszögű olló, L'Arbre à paroles, 1995) és *Alexandre Costa Palamas* (Les Éperonniers).

Mandarint hámoz...

(Il pèle des mandarines...)

Mandarint hámoz, cikkelyekre bontja és hét tányérra szétosztja.

Arca és teste minden megpuolt gyümölccsel öregszik. Vihar rúgta az ablakoknak.

Hat gyermek telepszik köré, észre sem veszik, vidáman elfogyasztják, ami a tányérokra van. Miután elmentek, gyilkos röhögésük még sokáig visszhangzik a szobában.

A férfi igen fáradtnak tűnik. Rájön, hogy összezsugorodott. Felkapaszkodik az asztalra és összetakarítja az étkezés nyomait.

Feltűnik a hetedik gyermek is. Haja vörös, a szája véres. Észreveszi, hogy tányérja üres, s a törpét, ki az asztalon ügyködik. Elkapja az emberkét, markában elmorzsolja óvatosan.

Valahol az éjszakában egy emlékeit vesztett fiú ragacsos tenyerét dörzsolgeti a szemétkosár felett...

Másnap kitört a háború. A királyt felkoncolták. A tábornokok torkát elmetszették. Az aggastyánokat könnyeikbe fojtották, és agyonlövették a hősokeket.

Kabátunk alatt...

(Sous le manteau...)

Kabátunk alatt álnéven írott kiáltvány kering, s mi joggal érezzük büszke apának magunkat.

Szűk hatezer szónyi fény az emberről, kegyetlen végrendelet-szerű próza, alighanem irodalom, rettegés melegágya, hol a párnán vergődés sem hoz álmot.

De ki is tudna aludni, míg éber a vadállat, ki óhajt pihenni, mikor beleláthat a jövőbe!

A négyréthajtott brosúra új apokalipszis, szerzője mi vagyunk, kering a kabátunk alatt.

Alexandre Costa Palamas

*Egy madár valahol nevemet viseli,
nem tudom, mekkora területet képes befogni
a déli földekig,
melyeket telente fölkeres, ha bekeríti a hideg.*

*Elköltözik-e
s vajon felém igyekszik?*

*Ha néha letérünk útjainkról
párhuzamosan haladunk
árnya a tengeren,
lépteim az ösvényen
iránytűnek is megteszik.*

Ha volna szívem, ismerném az övét.

Lackfi János fordításai

